

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Assertiones Philosophicæ Fusius Deductæ Philosophiæ
Peripateticæ communioris Epitomen exhibentes**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1681

cxlviii [i.e. ii]. Infinitum categorematicum implicat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71607](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71607)

ctionem possibilem, qualis est, & esse potest solus Deus; nam & de hoc secundum quantitatem virtualem accipientibus, semper est aliud extra accipere, non ex quo componatur, sed cui perfecte æquivaleat, quanquam alii bene rō secundum quantitatem; in definitione infiniti omittant. Aliud secundum quid & in certo genere tantum secundum rationem aliquam contingentem est infinitum, idq; vel secundum extensionem partium quantitativarum, vel secundum intensiōem graduum, vel secundum numerum. Aliud iterum categorematicum seu actuale, quod habet partes æquales uni certæ, seu aliquotas actu existentes infinitas; aliud syncategorematicum seu potentiale, quod habet actu partes aliquotas finitas, secundum partes verò, quas successive habere potest, infinitum est, sive cui aliæ & aliæ partes in infinitum addi possunt, vel etiā cujus partes aliquotæ in partes indeterminatas plures & plures in infinitū dividi possunt.

II. Infinitum tale syncategorematicum de facto datur in quocunq; continuo & numero; imò & perfectione creata: nam quacunque creaturâ productâ, Deus potest producere perfectiorem; cum participabilitas Dei sit

infinita, id est, perfectiùs & perfectiùs in infi-
 nitum participabilis ; Item distantia divina
 perfectionis à quacunq; creatura sit infinita,
 id est, perfectio creata possit crescere, & nun-
 quã accedere ad divinam. Nec opponas : col-
 lectio omnium creaturarum possibilium ad
 huc infinite distat à Deo, & tamẽ ultra hanc
 nihil aliud est possibile; nam præterquã quòd
 sic loqui nõ liceat : *collectio omniũ possibilium*;
 quasi hæc certã aliquã collectione includerẽ-
 tur ; hæc collectio est quid indeterminatum,
 dicit semper plura & plura, & tota simul ne-
 quit existere, adeoq; Deus ultra illam non est
 participabilis ; creatura verò ista perfectissi-
 ma esset quid determinatum totum existens
 simul. Distat autem hæc possibilium series
 proximè à Deo collectivè accepta, sive ratio-
 ne omnium, nõ ratione aliquorum acceptorũ
 determinatè & distributivè ; & licet omnes
 hujus seriei creaturæ acceptæ collectivè non
 excedantur ab aliis creaturis (quidquid enim
 est extra hanc seriem, est chimæra) nulla tamẽ
 determinatè assignari potest, quæ nõ excedat
 sursum ascendendo, & quæ non excedat
 descendendo ; neq; Deus ullam ex hac serie
 determinare potest, quæ sit omniũ perfectis-
 sima.

fima, cum quâcunq; determinatè cognitâ, videat aliam perfectiorem, aliàs hæc series non esset infinita. Dum itaq; dicitur : *Deus potest producere perfectissimam, quã potest producere;* falsum est suppositum, & consequenter ipsa propositio; omnis enim propositio de subiecto non supponente, et si identica, est falsa; quales sunt hæc : *Anti Christus sanctus est sanctus : Deus potest facere omnes divisiones continui, quæ possunt fieri.*

III. Infinitum categorematicum creatum in omni genere perfectionis in terminis repugnat; hoc ipso enim esset ens à se, adeoq; non creatum. Implicat quoq; hoc infinitum tã in extensione, quàm in intensione & numero; sequeretur enim duas multitudines aut longitudes infinitas (idè facilè duobus in intensione infinitis applicabitur) etiã post subtractos uni multos millones unitatum aut palmorũ, alterã remanẽte integrã, fore ejusdem speciei (omnes quippè multitudines & magnitudines infinitæ, qualis adhuc remanet multitudo infinita post quamcunq; subtractionẽ partiũ finitarũ, in ratione multitudinis & magnitudinis sunt ejusdem speciei, non minùs, quàm omnes numeri septenarii in ratione numeri)